

DRAPIĄCY (3) *part praes act*

drą- *RejZwierc* (2), dra- *ReszPrz*.

sg m I drąpiącym (1). *ϕ n N* drąpiąc(e) (1). *ϕ pl A subst* drąpiąc(e) (1).

Sł stp s.v. drapać, *Cn brak*, *Linde XVI w. s.v.* drapać.

Raniący, szarpiący pazurami lub kolcami, kolący (3) :

Wyrażenia: »drapiący głóg« (1): Azałz nie lepiey być pięknym drzewkiem nadobnie wżczepionym przed oblicznością Pána śwego [...] á niżli onym drapiącym głogiem ktory niczego y inego nie czeka/ [...] iedno iżby był precz wycięth *RejZwierc* 131.

»drapiące kotki« (1): ich [zwolenników nauki *Lutra*] iefzcze popędliwe duchy zowie/ grube pnie/ prożne kloce/ hárdé Olbrzymy/ drąpiące kotki/ butle y ceklarze/ bez rozumne bydłétá *ReszPrz* 66.

Przen: *Nieokrzesany, szorstki* (1) :

Szereg: »sękowaty a drapiący« (1): y káždy czego w łobie rozumem nie vmiárkuie/ thedy będzie iáko on głóg przy drodze czo łam drapie/ á iągódá łie niczemu dobremu nie godzi. Ale y głóg gdi gi nadobnemi gáłáfkámi wżczepi/ tedy z niego łnádnie może być požytheczne drzewo. Tákże łękowáte á drapiące przyrodzenie człowiecze/ bo y kowalowi łáčno o młot/ [...] gdy iuż łobie wárfát zgotuie. *RejZwierc* 74v.

Cf **DRAPAC**, **DRAPAJĄCY**

KN